

ಬಿಸಿಲು
ಚೆಳೆದಿಂಗಳು
ಡಾ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಂತಾಚಾರ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
swamiji@taralabalu.org

ವಿಶ್ವದ 'ಪೃಥ್ವಮಹಿಳೆ'ಯ ನೆನಪುಗಳು....

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇಯ ಶತಮಾನದ ವೃಥ್ತಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಕು ಬೆನ್ನು ಬಾಗದೆ, ಉಂಗೋಲು ಹಿಡಿಯದೆ, ಕಣ್ಣಮಂಚಾಗದೆ, ಮೈ ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟದೆ, ಹಲ್ಲು ಉದುರದೆ, ತಲೆಯಲ್ಲಾಡದೆ, ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಗಾಗದೆ, ನೀಳಕಾಯಿಕಾಗಿ ಈಗಲೂ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟುಗಿದ್ದು ಮುಖಿದ ಕಾಂತಿ ಕೆಡದೆ ನೋಡಲು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದರೆ ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಾ? ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಿವಾಸಿಗಳು ಅವಳನ್ನು 'ನಗರದ ವೃಥ್ತಮಹಿಳೆ' (Old Lady of the City) ಅಥವಾ 'ಕಬ್ಬಿಣಿದ ಮಹಿಳೆ' (Iron Lady) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಆ ಧೀರ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ, ವಿಶ್ವದ ಅಧ್ಯತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ 'ಬಫೆಲ್ ಟಪರ್'! 1889 ರಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವವಾಳೆಜ್ ಮೇಳದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವಾಗಿ ಸೇನೆ (Seine) ನದಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಗುಸ್ತಾವ್ ಐಫೆಲ್ (Gustave Eiffel) ಎಂಬ ಮೇಧಾವಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ನಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಈ ಗೋಪುರ 1,063 ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿದೆ. ಇದು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಅಂದರೆ 1930 ರ ವರೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಪುರವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಸುಮಾರು 300 ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಧ್ಯತ ಕಲಾಕೃತಿಯಾದ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು 7,300 ಟನ್ ಕಬ್ಬಿಣಿವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರು ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಪುರದ ತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲು 1665 ಮೆಟ್ರಿಲುಗಳಿವೆ. ಎರಡನೇಯ ಅಂತಸ್ನಿನವರೆಗೆ ಯೋಗಲು 5 ಲಿಫ್ಟ್‌ಗಳು ಇವೆ.

ಎರಡನೇಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ (1940) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರ ನಾಜಿ ಸೈನ್ಯದ ಕ್ಷೇವಶವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಟ್ಲರನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಗೋಪುರದ ತುದಿಗೆ ಯೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ ನೇಲದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಕಾರಣ ಅವನು ಗೋಪುರದ ತುದಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಏರಿಹೋಗಂತೆ ಪ್ರೇಂಚರು ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಲಿಫ್ಟ್‌ಗಳ ಕೇಬಲಾಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಕತ್ತಲಿಸಿಹಾಕಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಟ್ಲರ್ ಘೂಸ್ನ್ ದೇಶವನ್ನು ಗೆದ್ದರೂ ಬಫೆಲ್ ಟಪರ್ ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರೇಂಚರು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕ್ರಮಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಂಚ್ ನಾಗರಿಕನೊಬ್ಬ ಮೆಟ್ರಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಪ್ರೇಂಚ್ ರಾಷ್ಟ್ರದ್ವಾಜವನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರಭಿಮಾನವನ್ನು ಮರೆದನು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಿಂದ ಜಮುನ್‌ ಸೈನ್ಯ ಹಿಮೆಟ್ರಿಚ್‌ಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೋಪುರವನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ವತಃ ಹಿಟ್ಲರ್ ಪ್ರೋನಿನಲ್ಲಿ ಗುಡಿಗಿದರೂ ಅವನ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಜಮುನ್ ಮಿಲಿಟರಿ ಗವನರ್‌ ಡೀಟ್ರಿಚ್ (Dietrich) ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ ಕಾರಣ ಸುಧ್ಯವದಿಂದ ಈಗಲೂ ಆದು ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸಮಾಧಿಕಾರಿ ಹಿಟ್ಲರ್‌ನಿಂತಹ ಮಹಾಕುರಿಯ ಆದೇಶವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಷ್ಟು ಧ್ವೇಯ ಒಬ್ಬ ಕೈಕೆಳಿಗಿನ ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದರೆ 'ಬಫೆಲ್ ಟಪರ್'ನ ಅಪ್ಪತಿಮ ಕಲಾಸೌಂದರ್ಯ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಮೋಡಿ ಮಾಡಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನಿಷ್ಕಿರ್ಣವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲಗಳಿಂದ ನೀತ್ಯಪೂ ಆಗಮಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾಮನ ತಣೀಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮಾಣಿಗರು ಇದರ ಮಹಾನಾಶೀಲ್ಯಾದ ಮೇಧಾವಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬಫೆಲ್‌ನನ್ನು ಸ್ವರಿಸುವಂತೆ ಈ ಅತ್ಯಧ್ಯತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಮಿಲಿಟರಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶಗೊಳಿಸದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿದ ಜಮುನ್ ಮಿಲಿಟರಿ ಗವನರ್‌ ಡೀಟ್ರಿಚ್‌ನನ್ನೂ ಮರೆಯದೆ ಸ್ವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಗೋಪುರದ ಮೊದಲ ಎರಡು ಅಂತಸ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಹಸಿವು ತ್ಯಾಪೆಯನ್ನು ತಣೀಸಲು ಅನೇಕ ರೆಸ್ಯೂರೆಂಟ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಮೇಲ್ವಿಗಾದ ಅಂತಸ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಿದು ನೋಡುವಾಗ ನಿಂತ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಗರಗಳು ಇವೆ, ಅವು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿವೆ (aerial distance) ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ನೆನಪಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ದೇಹಲಿ, ಮುಂಬಯಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪತ್ರು

ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮುಖ ನಗರಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗೋಪುರವನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ 20 ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ವಿಶೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. 19ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಲಾವಿದರ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಆಕ್ರೋಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಗೋಪುರ ಈಗ ಆಧುನಿಕ ಕಲಾವಿದರ, ಸಿನಿಮಾ ನಟ-ನಟಿಯರ ಹಾವುಫಾವ ವಿಲಾಸದ ಕೇಂದ್ರಿಂದುವಾಗಿದೆ; ಘ್ರಾನ್ಯಾದೇಶದ ಹೆಸ್ತರುತಾಗಿದೆ. ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದರ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಕಾಗಭ್ರಿಸಿದವರೂ ಸಹ ಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಗೋಪುರದ ಮೇಲ್ಬಾಗದ ಅಂತಸ್ಥಿನಲ್ಲಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳೇರಂತೊಳಗಲಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ‘ಶೀಧಂ’ ಆಸ್ತಾದಿಸಲು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರಂತೆ! ‘ಕಾಲಾಯ ತಸ್ತು ನಮಃ’! ಇದರ ಕಡುವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲಿಬ್ಬಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರೇಂಚ್ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ‘ಗಿ ದ ಮೋಪಸ್ಸಂ’ (Guy de Maupassant) ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ಮಧ್ಯಾಷ್ಟದ ಉಟಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ! ಕೇಳಿದರೆ ‘ಇದೊಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಪುರ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ’ (This is the one place in Paris where you cannot see the Tower) ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದನಂತೆ! ಪ್ರೇಂಚ್ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನ ಈ ಜಾತ್ಯೇಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಗಾದೆ ಹೇಳುವಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಧರೂ ಮೀಸೆ ಮಣ್ಣಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ‘ಜಟಿಗ್’ ಈತನೇ ಇರಬೇಕು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾರತೀಯ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ‘ಕಾಂತಾಪುರ’ ಖ್ಯಾತಿಯ ಅಪ್ಪಣಿ ಕನ್ನಡಿಗ ರಾಜಾರಾವ್ ರವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯ ತಂದಿದ್ದರೆ ಹೊಸದೊಂದು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ!

ಈ ಗೋಪುರವನ್ನು ನಾವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ನೋಡಿದ್ದು 1977 ರಲ್ಲಿ. ಆಗ ನಾವು ಹತ್ತಿರದ ದೇಶವಾದ ಆಸ್ಟ್ರೀಯಾದ ರಾಜಧಾನಿ ವಿಯನ್ವಾದಲ್ಲಿ ಒಂದುತ್ತಿದ್ದೇವು. 3ನೇಯ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮ್ಮೇಳನ ಪ್ಯಾರಿಸನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರೌಢಸರ್ ಡಾ॥ ಗೆರ್ಹಾಹ್ಮರ್ (Gerhard Oberhammer) ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಒಂದು ಪ್ರಬಿಂಧವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವು. ಪ್ರಬಿಂಧ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿದೆಯಂದು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಲುಟ್ಟಿಗ್ ಸ್ಟೇನ್‌ಬಾಕ್ (Prof. Ludwik Sternbach) ಅವರಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂದಾಗ ನಮಗೆ ಉಂಟಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಯನ್ವಾದಿಂದ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಯಾಣ.

ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಬಿಂಧ ಮಂಡನೆಯ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಇರುಸು ಮುರುಸಿನ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿ ಬಂತು. ನಾವು ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿರಾಧಾರವೆಂದು ಅಲ್ಗಾಳಿದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಬಿಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದೋ ಅವರೇ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೇನೂ ಸಾಧಾರಣ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಪ್ರತಿಸ್ಪಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಪ್ರತಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೂಮ್ಮೆ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ (International Association for Sanskrit Studies) ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಅವರೇ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದ ದಿಗ್ಭಾರತ ತಮಿಳನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರೌಢಸರ್ ವಿರಾಘವನಾರವರು. ವಿದ್ವಾಧಿಕಾರಾದ ನಮ್ಮ ಜಂಫಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ‘ಹಿರಿಯರಾದರೇನು ಕಿರಿಯರಾದರೇನು ಅರಿವಿಂಗ ಹಿರಿದು ಕಿರಿದುಂಟೇ’ ಎಂಬ ವಚನ ನೆನಪಿಗೆ ಒಂದು ದ್ವಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಮುಂದಾದೆವು. ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಧವ ಮಂತ್ರಿಯ ರಚಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಆಕ್ರಾಯಿಲಾಜಿಕಲ್ ರಿಪೋರ್ಟೆಸನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಒಂದು ಶಿಲಾಶಾಸನದ ಒಕ್ಕೊಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪ್ರೌಢಸರ್ ರಾಘವನಾರವರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಮದ್ವಾಸಿನ ಪ್ರಯೋಜನೋಧನಾಲಯದ ಜನರಲ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಲೇಖಿನ ಬರೆದಿದ್ದರು. ತಲೆಯ ಅಳಿತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಹೊಲಿಯಬೇಕೇ ಹೋರತು, ಟೋಪಿಯ ಅಳಿತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆತ್ತಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಟ್ಟೆ ತರಿಸುವ ಈ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನೇನೂ ಕೊಡದೆ ಮೇಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ ‘the learned Judge has erred’ ಎಂದು ವಕೀಲರು ಬರೆಯುವ ಕೋಟ್ ಭಾವೆಯ ಧಾರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿದೆವು. ಪ್ರೌಢಸರ್ ರಾಘವನಾರವರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಲದ ಶಿಲಾಶಾಸನದಲ್ಲಿರುವ ಶಭ್ಯಾಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಅಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಕನಾಟಿಕಾ’ ದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರ.ಶ. 1347 ರ ತಾಮ್ರಪತ್ರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆವು. ಪ್ರಬಿಂಧ ಮಂಡನೆ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರೌಢಸರ್ ರಾಘವನಾರವರು ಕೆಂಡಾಮಂಡಲವಾಗಿದ್ದರು. ಸಿಕ್ಕಾಬ್ಲಿಷ್ಟೆ ರೇಗಾಡಿದರು. ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಅಳು ಬಂದಿತ್ತು ಸತ್ಯಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ವೇದನೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಆತ್ಮೀಯರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಯಾರೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಫಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪ್ರಾನಾದ ಭಾಂಡಾರಾಕರ್ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದ

ನಿದೇಶಕರಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ರಾಘವನ್‌ರವರಷ್ಟೇ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದ ವರ್ಷೋವ್‌ದ್ವಾರಾದ ಪ್ರೌಢನರ್ ಆರ್ ಎನ್‌ ದಾಂಡೇಕರ್‌ರವರು ನಮನ್‌ನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು “Young man, I fully agree with your findings and I strongly support your viewpoints. Do not lose your heart!” ಎಂದು ಸಂತ್ತೇಷಿಸಿದರು. ಇದೇ ಸಮ್ಮೇಳನ 1994ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಮೆಲ್‌ಬೋನ್‌ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ 1997ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ 10ನೆಯ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಾರ್ಯಕರಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಗೌರವಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನಾವು ಆಯ್ದುಹಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಕನಸು-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೇನೆರಿಲಿಲ್ಲ.

ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅನೇಕ ಪೂರ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಧ್ಯಾಂಶರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಿ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದ ಪ್ರೌಢನರ್ ಸ್ನೇಹಿಕಾರರವರು ಮೂಲತಃ ಪ್ರೇರಿತಂಡ ದೇಶದವರು. ‘ಮಹಾಸುಭಾಷಿತ ಸಂಗ್ರಹ’ ಎಂಬ 7 ಸಂಪುಟಗಳ ಅವರ ಸಂಪಾದಿತ ಗ್ರಂಥ ಅಪಾರ ಜೀವನಾನುಭವವುಳ್ಳ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಾವಿರಾರು ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನು ವಿವಿಧಮಾಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವೆಲ್‌ವನ್‌ನ್ನು ಆಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರುವ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಯೋಜನ. ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಿತರಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪೂರ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಸ್ಕೃತದರೆ ಪ್ರೌಢನರ್ ಜಾನ್ ಫಿಲಿಯೋಸಾ. ಇವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತವಲ್ಲದ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಪಾರ ಮಾಂಡಿತ್ಯ ಇತ್ತು. ಆಯುವೇದ, ಭಾರತೀಯ ದರ್ಶನ, ಯೋಗ ಇವರ ವಿಶೇಷ ಅಭಿರುಚಿ. ಪ್ರೇಂಚ್ ಸರ್ಕಾರ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಇವರನ್ನು ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ನಾವು ಕನಾಡಕದವರೆಂದು ತಿಳಿದು “Ah! My daughter-in-law also is from Karnataka” ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಿ ಅವರ ಸೂಸೆಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ವಸುಂಧರಾ ಮತ್ತು ಮಗನಾದ ಡಾ॥ ಪಿಯರ್ ಫಿಲಿಯೋಚಾರವರನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರೌಢನರ್ ಪಿಯರ್ ಫಿಲಿಯೋಚಾರವರೂ ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಾಮ ಪಂಡಿತರು. ಪಾಣಿನಿಯ ಸೂತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಪತಂಜಲಿ ಮಹಾಷಿಂಹಯು ಬರೆದ ವ್ಯಾಕರಣ ಮಹಾಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರೇಂಚ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪಾಣಿನಿಯ ಸೂತ್ರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ‘ಗಣಕಾಣಧಾರ್ಯಾಯೀ’ ಎಂಬ ಸಾಫ್ಯಾವೇರ್ ಸಿಧ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಷ್ಯಾರಿಸ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ ದಿನಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನಿಂತರೆ ‘ಕನಾಡಟಕ್’ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಶ್ರೀಮತಿ ವಸುಂಧರಾ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದ ದಷ್ಟಕ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕನಾಡಟಕ್’ ಎಂಬ ಫಲಕವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ! ಅವರ ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲ; ಅದೊಂದು ಶೈಂಪ್ರಾಗ್ಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯ. ಷ್ಯಾರಿಸ್‌ನೆಲ್ಲಾಂದು ಕನಾಡಟಕ ಎಂಬ ಶೀಫೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಬರೆಯುವಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಷ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಎರಡು ದರ್ಶಕಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗರೆಂದರೆ ಡಾ॥ ಮಹೇಶ್ ಫಣ್ಡುಡ್ಯಾಲೋರವರು. ಷ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾರ್ಥಮದ ಸ್ವಾಮಿ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಾನಂದರು ಕುವೆಂಪುರವರಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 28.3.1951ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್‌ರವರ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಕುವೆಂಪುರವರ ಆತ್ಮಕಥನ ‘ನೆನಪಿನ ದೋಷಿಯಲ್ಲಿ’ (ಪ್ರ. 139) ನೋಡಬಹುದು: “We have a good Kannada group – Mahesh who reads Hatha Yoga a very fine boy from Gadag and Vasudevayya from Bangalore. Mahesh is a Lingayat, comes regularly here for Sunday for Pooja and Prasad. He knows perfectly your novel “Subbamma”. As I do not read Kannada, I shall make him read and repeat many a poem I have heard you repeat and thus relive old days.”

ಷ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾರತದ ಶ್ರೀವರ್ಣಾಧ್ಯಜವನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ ಕೇರಿಕ ಡಾ॥ ಮಹೇಶ್‌ರವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತ್ತದೆ. ಗಡಗ್ ಸಮೀಪದ ಹಳ್ಳಿಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ರೈತಕಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಯುವಕ್ಕೀಡಾಪಟು ಮಹೇಶ್ 1947ರಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಮಹಾರಾಜರ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದು ಷ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯೂನಿವೆಸಿಟಿ ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಶ್ರೀಡಾಸ್ಪ್ರಧೆಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾರಥನ್ ಓಟಗಾರನಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಭಾರತ ಆಗತಾನೇ ಸ್ವತಂತ್ರಮಾಗಿತ್ತು. ಷ್ಯಾರಿಸ್ ಶ್ರೀಡಾಸ್ಪ್ರಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾರತದ ದ್ವಾಜವನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ ಯುವಕ್ಕೀಡಾಪಟು ಮಹೇಶ್ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದರು. ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಒಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹೇಶ್‌ರವರನ್ನು ಪ್ರೇಂಚ್ ಸರ್ಕಾರ ಯಾರೋಪಿನ ಅನೇಕ ಶ್ರೀಡಾಸ್ಪ್ರಧೆಗಳಿಗೆ ಕಕುಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗಲು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದರೆ ಹೆನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೇ ಇರುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೆನ್ನೂ ಹೆತ್ತುವರ ಪರತ್ತು. ಈಗಿನಂತೆ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಯುವಕರಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮಗಳು ಅಳಿಯ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಅದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಡಾ॥ ಮಹೇಶ್ ಘ್ರಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಮದುವೆಯಾದರು. ಷ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಡೋಪ್ರೇಂಚ್ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಯನ್ನು ಯಾಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಅವರು

ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಭಾರತದ ಖಾಯಂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿತಾರೋವಾದಕ ರವಿಶಂಕರ್, ಸರೋದ್ವಾದಕ ಬಾಲಚಂದ್ರನ್, ವೇಣುವಾದಕ ರಮಣ್, ಜೇಸುದಾಸ್, ಬ್ರಿಜ್ ಮಹಾರಾಜ್, ರೀತಾ ದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಯೂರೋಪಿನ ಕಲಾಪ್ರಯಂಕಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಶೀತಿಕ ಡಾ॥ ಮಹೇಶ್ ಫಟ್ಟಡ್ಯಾಲೋರವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತ್ತದೆ. ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಘೇಂಬ್ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಪದಕಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ. ದೂರದ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಮರೆಯದ ಅವರು ಈ ಮಣಿನ ಬುಣಿವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ತಾವು ಜನಪ್ರೇಮಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿತ್ವಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಣ್ಣಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡನಾಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಡಾ॥ ಮಹೇಶ್ ಕಳೆದ ವರ್ಷ 18ರಂದು ಪ್ರೀರಿಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಲು ಹೋದ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ವಿಧಿವಶರಾದರು. ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋನಿಕಾ ಅಗಲಿಕೆಯ ಭಾರದಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುತಂದಿರುವ ಅವರ ಬಿತಾಭಸ್ತ್ರ ನಾಳೆ ಗುರುವಾರ ಅವರ ಮುಟ್ಟೂರು ‘ಹಳ್ಳಿಗುಡಿ’ಯಲ್ಲಿ ‘ಮರಳಿ ಮಣಿಗೆ’ ಸೇರಲಿದೆ!

20.8.2008

ಶ್ರೀ ತರಳಬಾಳು ಜಗದ್ಗುರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿಗೆರೆ

